

Reactie op reactie

Nico van Eijk

Dr. N.A.N.M. van Eijk is verbonden aan het Instituut voor Informatierecht (IViR, Universiteit van Amsterdam)

Wie de bal speelt, kan 'm terug verwachten. Wefers Bettink en Gilhuis zien mij als de kwade genius achter de gedachte dat domeinnamen zouden vallen onder de definitie van nummer in de Telecommunicatiewet. Beiden presenteren zich als advocaat en adviseur van de Stichting internet Domeinregistratie Nederland (SIDN), hetgeen bij mij het vermoeden doet ontstaan dat het bovenstaande commentaar wel eens in belangrijke mate zou kunnen overeenstemming met een aan de SIDN uitgebracht juridisch advies. Zoals in mijn artikel beschreven beheert deze stichting momenteel de .nl-domeinnamen. Ik kan mij voorstellen dat de SIDN niet gelukkig is met de gedachte dat de Telecommunicatiewet nu al een voorziening zou bevatten om het beheer en de uitgifte van domeinnamen te reguleren.

Ik verwacht niet Wefers Bettink en Gilhuis van hun geloof af te kunnen brengen. Daarvoor heeft het commentaar een dusdanige toonzetting dat de auteurs waarschijnlijk pas overtuigd zullen raken wanneer de eigen vinger in de wonde kan worden gelegd. Het is inderdaad juist dat het woord domeinnaam niet of nauwelijks is gevallen bij de behandeling van de Telecommunicatiewet. Maar het gaat wel erg ver om - zonder al te veel onderbouwing - te stellen dat de memorie van toelichting en artikelsgewijze toelichting bij de wet 'cryptisch' zouden zijn en de Kamer zich van een en ander onvoldoende bewust zou zijn geweest. De citaten in voetnoot drie van het commentaar spreken voor zich.¹ Ik beveel ze dan ook ter grondige lezing aan en wijs ten overvloede nog op het feit dat de definitie van nummer niet limitatief is. Evenmin is het de bedoeling geweest om het nummerbegrip uitsluitend op 'telefonie' betrekking te laten hebben. Immers, zo valt elders in de Memorie van Toelichting nog te lezen, het was de bedoeling om de wet zo technologie-neutraal mogelijk te maken. Hetgeen in dit verband wordt gesteld over de relevantie van ITU-aanbeveling E-161 heeft veel weg van stemmingmakerij. De betreffende aanbeveling wordt primair aangehaald om te onderbouwen waaruit een nummer bestaat (namelijk cijfers en/of letters) en niet om de bestemming te beperken.

Uit de citaten blijkt dat de overheid de mogelijkheid openlaat om via een nummerplan internetadressering te regelen. Ik heb zelf in mijn artikel aangegeven dat de consequenties van het in een nummerplan onderbrengen van internetadressering mogelijk niet geheel doordacht zijn. Een en ander laat onverlet om in deze zelfregulering na te streven. Mijn artikel is er primair op gericht geweest om aan te

¹ *Hieraan is nog toe te voegen (Kamerstukken II, 1997/1998, 25533, nr. 5, p. 68/69): 'De leden van de fracties van de RPF, de SGP en het GPV vragen in hoeverre een gedragscode breder kan worden toegepast, bijvoorbeeld m.b.t. aangeboden informatie op internet. In principe kan de gedragscode breder worden toegepast indien dit in overeenstemming is met een desbetreffend nummerplan'*

geven dat bij handhaving van het bestaande systeem via de SIDN er grote verschillen optreden Met de regulering van 'andere' nummers (waarvoor OPTA bevoegd is). Met name heb ik naar voren gebracht dat er een tweedeling in rechtskarakter en rechtsbescherming optreedt. Domeinnamen worden beheerst door een privaatrechtelijke context, terwijl andere nummers aan een publiekrechtelijk kader onderhevig.